

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 821/11
25.03.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца П. Д. из Т., ..., Република Црна Гора, поднетој против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управе за управне послове 03/10 број 204-2-4231/2010 од 14.12.2010. године, у предмету отпуст из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 25.03.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије.

Тужбом, поднетом овом суду дана 21.01.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да разлог који се наводи приликом доношења решења да није уведен у војну евиденцију апсурдан, с обзиром да је завршио Морнаричку средњу школу у С. 1991. године, да је прву годину Морнаричке средње војне школе завршио у К. у АБХО центру, другу годину Војне гимназије у Б., а трећу и четврту у Т., где је наставио активну војну службу, где се и данас налази као припадник Војне поште 6010-2 Б. . Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) решио предмет без одржавања усмене расправе, сматрајући да је такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења, произлази да је тужени орган утврдио да тужилац не испуњава услове за отпуст из држављанства Републике Србије у смислу члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“ бр.135/04, 90/07), јер постоје сметње у погледу војне обавезе, с обзиром на чињеницу да тужилац није извршио обавезе прописане Законом о војној, радној и материјалној обавези („Службени гласник РС“ бр.88/09, 95/10), јер није уведен у војну евиденцију. Ова чињеница је утврђена на основу акта Министарства одбране, Управе за обавезе одбране број 3227-4 од 30.09.2010. године, којим се изјаснила да није сагласна да се тужиоцу одобри отпуст из држављанства, због постојања поменутих сметњи.

Како тужилац у тужби неоспорава утврђено чињенично стање, односно чињеницу да није уведен у војну евиденцију, већ истиче да је активно војно лице у Републици Црној Гори, то је по оцени овог суда, правилно поступио тужени орган, када је у поступку у коме није било повреде правила поступка, правилном применом материјалног права, одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства, налазећи да нису испуњени услови прописани Законом о држављанству Републике Србије. Ово стога, што је имајући у виду одредбу члана 3. Закона о војној, радној и материјалној обавези („Службени гласник РС“ бр.88/09, 95/10), која прописује да војна обавеза је општа и подлежу јој држављани Републике Србије, а састоји се од: регрутне обавеза, обавеза

служења војног рока, обавеза вршења цивилне службе и обавеза у резервном саставу које се врше под условима прописаним овим и посебним законом, и одредбу члана 41. став 1. тачка 4. истог закона, која прописује да се служење војног рока прекида војнику који је примљен на школовању у војну школу или школу унутрашњих послова, у року од 3 дана од дана када је јединица примила одлуку о његовом пријему на школовање, не значи да је тужилац као војно лице ослобођен војне обавезе, као опште обавезе којом подлежу држављани Републике Србије, а како је у спроведеном поступку неспорно утврђено да тужилац није уведен у војну евиденцију, то је у конкретном случају неспорно утврђено да постоје сметње у погледу војне обавезе, па је тужени орган правилном применом одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“ бр.135/04, 90/07), одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, тужбу одбио као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.03.2011. године, 8 У 821/11

Записничар
Вера Маринковић, с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВМ